

Vooraf

Kosmopolitisme, wereldburgerschap, lijkt een ideaal uit het verleden. Een groeiend aantal burgers kiest voor populistische en nationalistische partijen, voor politici die beloven de wereld buiten de deur te houden, inclusief migranten en mondiale problemen als armoede en klimaatverandering.

Toch kan de macht van populisten en nationalistes wel eens van kortere duur zijn dan we denken. Een nieuwe generatie stoomt op. Het zijn jongeren die dankzij een hogere opleiding, goedkope vluchten en social media meer oog hebben voor wereldwijde vooruitgang als voor wereldwijde problemen, inclusief mogelijke oplossingen voor die problemen.

Millennials, geboren na 1980, zijn nieuwsgieriger, toleranter, reislustiger en ronduit kosmopolitischer dan de oudere generaties. Aangenomen dat zij daadwerkelijk denken als wereldburgers, wat heeft de ideologie van het kosmopolitisme hen dan te bieden? Bestaat zo'n ideologie eigenlijk wel?

Een fascinerende rondreis langs grote kosmopolieten, startend in de Griekse oudheid bij de voddensfilosoof Diogenes van Sinope en eindigend bij de Amerikaans-Indiase econoom Amartya Sen, levert een aantal 'kosmopolitische coördinaten' op. Daaraan kunnen we ons oriënteren in het nadenken over wereldwijde uitdagingen, variërend van armoede en klimaatverandering, tot migratie en identiteit.